धस्तात्प्रदेशात् दिवा नभोमार्गेण पतंगं सूर्यं प्रति पत्यन्तमृत्पतन्तम् पत रृश्वय-गत्योश्चरादिरदन्तः । किं च ते शिरः सूर्यद्वपं पश्यामि । कीदशं शिरः पियभिः न-भोमार्गेः जेक्नमानं गक्त् कीदशैः पियभिः सुगेभिः सुगैः सुखेन गम्यते येषु ते सु-गास्तैः सुद्वरोर्धिकरणा इति [पा॰ ३-६-४६ वा॰ ३.] गमेर्डः श्चरेणुभिः नास्ति रे-णुर्येषु ते श्चरेणवस्तैः उपद्रवर्क्तिरित्यर्थः । पुनः कीदशं शिरः पतित्र पतनशी-लं गन् ॥ १०॥

म्रत्री ते द्र्यमुत्तममंपश्यं तिगीषमाणिम् म्रा पदे गोः । यदा ते मर्ती अम्रनु भोगमानु डादिद्वसिष्ठ म्रोषंधीरतीगः ॥ १०॥

क् अश्व अत्रास्मिन्नाः मूर्यस्य पदि मण्डले ते तवोत्तमं द्रपमक्षम् आ अपश्यम् समलात्पश्यामि गौनीदित्ये वलीवर्द इत्यिभधानादौरादित्यः । कीदृशं द्रपम् इषः अन्नानि कृवीषि जिगीषमाणं जेतुमिक्त् जयतेः सन्नलाक्षानम् सिन्लटोर्जिरिति [पा॰ ७ ३ ५७] गः । किं च मर्तः मनुष्यो यदा ते तव भोगमनु आनद् अनुव्याप्नोति कृवीद्रपं भोगं समर्पयित आत् इत् अनल्रसेव वमोषधीः कृवीद्रपाः अजीगः गृ निगर्णे गिरिस भन्नयित । कीदृशस्वम् यसिष्ठः यसते इति
प्रसिता अतिशयेन प्रसिता प्रसिष्ठः अत्यत्तं भन्नयिता इष्ठिन तृचो लुक् । गृणातिणिजलस्याजीगः (५) ॥ १०॥

श्चनुं वा र्योऽश्चनु मर्योऽश्चर्वननु गावोऽनु भर्गः कनीनीम् । श्चनु व्रातीसस्तवं सच्चमीयुर्नु देवा मंमिरे वीर्यं ते ॥११॥

क् ग्रर्वन् ग्रश्च र्षः वा वामनु वर्तत इति शेषः । मर्यः मनुष्यः वामनु । गावः वामनु । कनीनां कन्यानां भगः सीभाग्यं वामनु । यत्र वम् तत्र र्षाद्यः स्युरित्यर्थः । किं च व्रातासः व्राताः मनुष्यसंघाः तव सख्यं मैत्रीम् ग्रन्वीयुः प्रा-पुः । किं बक्तना देवाः तव वीर्यं सामर्थ्यमनुमिरि ग्रनुमितवतः ॥ ११ ॥

हिर्एषप्रृङ्गोऽयोऽग्रस्य पादा मनीजवा ग्रवंर् इन्द्रं ग्रासीत्। देवा इदंस्य हिव्रियंमायन्योऽग्रवींतं प्रथमोऽग्रध्यतिष्ठत् ॥ २०॥